

תוכן עניינים

שער א': כללי	1
פרק א': מבוא	1
פרק ב': חזרה מהודיה	3
פרק ג': חזרה מהודיה במסגרת הסדר טיעון	7
פרק ד': הסדר טיעון - חזרה מהודיה בנסיבות מיוחדות	9
פרק ה': הסדר טיעון - חשד בדבר אמיתות ההודיה	13
פרק ו': הסדר טיעון - חזרה מהודיה - קיום סיבוב קודם בשאלת החזרה מהודיה	17
פרק ז': חזרה מהודיה בעובדה אחת שבכתב האישום	19
פרק ח': משפט חוזר בשאלת החזרה מהודיה - חזרה מהודיה איננה מקימה עילה למשפט חוזר	21
פרק ט': חזרה מהודיה - עבירות תכנון ובניה	25
פרק י': חזרה מהודיה - פועל יוצא מנסיבותיו של כל מקרה ומקרה	27
פרק י"א: כשלי סניגור - חוסר ניסיונו, היעדר בקיאות, פגמים בייצוג ומניעים זרים של עורך-הדין	29
פרק י"ב: ביטול הודיה - ניתנה בהיעדר - פגם בייפוי-כוח של עורך-הדין	31
פרק י"ג: חזרה מהודיה והדין המשמעותי	33
פרק י"ד: חזרה מהודיה - גרסאות חלופיות	35
פרק ט"ו: חזרה מהודיה נוכח חומרת העונש	37

פרק ט"ז: התנאים הנוקשים שנקבעו בפסיקה לחזרה מהודיה לאחר מתן גזר-הדין נובעים מהחשש כי חזרתו של הנאשם מהודייתו בשלב מאוחר זה של ההליך תהווה מהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהיא	39
פרק י"ז: היתר לחזרה מהודאה יינתן במקרים נדירים וחריגים, מקום שבו מכלול נסיבות ההודאה מלמד כי קיים חשש ממשי שהנאשם הודה במיוחס לו בניגוד לרצונו החופשי, או בלי שהבין את משמעות ההודאה	41
פרק י"ח: חזרה מהודאה	45
פרק י"ט: טענה להודאת שווא	47
פרק כ': רצונו החופשי של המבקש	49
פרק כ"א: האם מדובר ברצון כן ואמיתי לחזור מהודאת שווא או במהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית	51
פרק כ"ב: טענת המבקש הודאתו נעשתה בעצת עורך-דינו ולא בשל אמיתות תוכנה	53
פרק כ"ג: בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דין	55
שער ב': תמצית ההלכה הפסוקה - חזרה מהודיה	57
פרק א': בית-המשפט העליון	57
1. מועד העיתוי, בראי המבחנים, מעורר אי-נוחות	57
2. טענת הפגם ברצון. פלוני טען כי הסכים להסדר הטיעון מחמת הלחץ בו היה נתון בעקבות שהותו במעצר ובשל הימשכות ההליך הפלילי בעניינו	58

3. בית-משפט השלום בחן את בקשתו של העותר לחזרה מהודאה, ודחה אותה בהחלטה מנומקת. אין מדובר בהחלטה שניתנה בחוסר סמכות או בשרירות קיצונית, והיא אינה מעוררת שאלה עקרונית או יוצרת נזק שלא ניתן יהיה לתקנו בערעור. 59
4. כדי להרים את נטל ההוכחה, הנאשם יהיה חייב להיכבד ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בעניינו או בשל הדרך בה נוהל המשא-ומתן לקראת גיבושו של הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי-סבירים ופסולים אשר שכנעוהו להודות בכתב האישום; וכן לפרט את מהות הלחצים האמורים. 59
5. לא רצונם הכן של המערערים לחשוף את האמת העובדתית הוא העומד בבסיס רצונם לחזור בהם מהודייתם כעת, אלא חוסר שביעות רצונם מהעונשים שהוטלו עליהם במסגרת גזר-הדין של בית-המשפט קמא ... 61
6. סבר כי בית-המשפט רמז לו כי לא ייגזר עליו עונש מאסר בפועל. 63
7. האם השפעת תיקון כתב האישום על הליך חדלות הפירעון, היוותה שיקול לעניין דחיית בקשתו לחזרה מהודאה. 65
8. הודה בעבירות שיוחסו לו במסגרת הסדר הטיעון מפאת חששו "לשאת בעונש כפול מזה שקיבל" וכן לנוכח אי-הבנתו את ההסדר. 66
9. טענתו של המבקש בדבר הכשל בייצוג נטענה מבלי שהציג את תגובתה של באת-כוחו דאז לעמדה שהציג כעת. 66
10. בית-המשפט המחוזי לא נתן דעתו באופן ראוי לטענותיו לכשל בייצוג, בייחוד משדרש מהמבקש להגיש תצהיר לתמיכה בהן. 67
11. המבקש טען כי בא-כוחו בהליך התרשל בכך שלא בדק את עובדות כתב האישום - אשר לשיטתו מלמדות כי מדובר במבנה של שכנו. ואולם, אין בטענה זו כדי לשלול את רצונו החופשי של המבקש, אשר היתה נתונה לו הבחירה שלא לקבל את עצת בא-כוחו ולנהל את ההליך בעניינו. 68

12. רק בשלב הערעור על גזר דינו, העלה את בקשתו תוך שהוא טוען כי הודה ב"דבר שלא היה ולא נברא" ומלין על ייצוג המשפטי. פגם בייצוג המשפטי, לא כל שכן פגם שבכוחו להצדיק חזרה מהודאה - אין בנמצא.....	69
13. טענות נגד ייעוץ משפטי שניתן לנאשם עשויות להצדיק חזרה מהודאה בנסיבות מסויימות, למשל, כאשר בא-כוחו של הנאשם פעל משיקולים זרים או תוך הפרת אמונים כלפי הנאשם. במקרה דנן, לא נטען כי מתקיימים טעמים כאמור.....	70
14. אין בהמלצת סניגור לנאשם להודות שאם-לא-כן יהיה צפוי לעונש כבד יותר, כדי להצדיק מתן רשות לחזור מהודאה.....	71
15. לא מתקיימות העילות שנקבעו בחוק ובהלכת סמחאת לחזרה מהודיה.....	73
16. במקרים בהם מתעורר חשש לניצול מניפולטיבי של החזרה מהודאה, על בית-המשפט לנקוט בגישה מחמירה יותר.....	74
17. המערער ביקש לחזור בו מהודייתו כי סיכן חיי אדם במהלך הנסיעה, שכן לטענתו זו לא ניתנה באופן חופשי ומרצון, מבלי שההסדר וכתב האישום המתוקן היו מובנים לו כיאות, ותוך שהיה נתון בלחץ קשה עובר לחתימה על הסדר הטיעון ובמסגרת הדיון בבית-משפט קמא.....	76
18. המבקש בחר לחזור בו מהודאתו, סמוך לאחר שערערו על גזר-הדין נדחה, וזאת על-אף שהדרך היתה פתוחה בפניו לבקש מבית-המשפט לעשות כן במהלך הדיון בעניינו או במסגרת ערעור. עובדה זו מעלה את החשד כי המבקש בחר לשנות את גרסתו כמהלך טקטי.....	77
19. על-אף טענותיה של המבקשת על כשל בייצוגה, אין להתערב בקביעת בית-המשפט המחוזי כי היא הבינה הבן היטב את משמעות הודאתה, הגם שקיוותה כי יוטל עליה עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות... 78	78

20. "אולצו" כביכול להודות בביצוע העבירות.....	80
21. הצהירו לפרוטוקול באופן שאינו משתמע לשני פנים כי הם מבקשים לחזור בהם מכפירתם, כי הם מבינים את המיוחס להם ומודים בעובדות כתב האישום המתוקן. נסיבות אלו אינן נסיבות המאפשרות קבלת בקשה לחזרה מהודאה.....	82
22. "כדאיות" ההודיה לבין הכשל הנטען בייצוג.....	84
23. המבקש מעוניין לחזור בו מהודאתו בשל התחייבות המאשימה לא קוימה בתקופה של מספר שנים לאחר מתן גזר-הדין.....	88
24. ניתן לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו. עיתוי מוקדם של הבקשה - למשל, לפני גזר-הדין - פועל לטובת המבקש. עם-זאת, לא די בעצם הבקשה - הדין דורש נימוקים מיוחדים. הדגש איננו על כדאיות ההודיה, אלא על הפגם שבנתינתה. לשם כך, יש לבחון את מלוא נסיבות המקרה, לרבות כנותו של הנאשם מדוע הודייתו לא היתה כנה.....	89
פרק ב': בית-המשפט המחוזי.....	95
1. עילת חשיפת האמת, הטוען לה לא יוצא ידי חובתו בעצם העלאתה של טענה לחפותו, אלא עליו "לשטוח בפני בית-המשפט גרסת חפות מלאה וסדורה אשר ניתן לתת בה אמון, ולו לכאורה".....	95
2. מששולם הדו"ח, רואים את המערער כמי שהודה במיוחס לו בדו"ח. המערער לא הציג טעמים מיוחדים המאפשרים להתיר לו לחזור מהודייתו.....	96

3. העיון בבקשה - החל מכותרתה שכוללת מלבד הבקשה לחזרה מהודיה גם בקשה חלופית להצגת ראיות בשלב הטיעון לעונש, וכלה בתוכנה - מעלה כי הבקשה איננה נובעת מרצונו הכן של הנאשם להוכיח את חפותו, אלא מרצונו לשנות את תנאי הסדר הטיעון לו הוא הסכים בדעה צלולה ומרצונו החופשי. רצונו זה של הנאשם לא יכול להקים עילה לחזרה מהודיה.....	97
4. המערער לא פירט כלל ועיקר מהו אותו כשל אשר נפל בייצוגו ולמעשה, די בכך כדי להביא למסקנה כי המערער כשל בהתקיימותה של עילה זו.....	98
5. לא הוכח כי רצונו החופשי נפגע או כי היה כשל בייצוג, או כי מדובר ברצון להוכיח את חפותו. כל טרוניותו של המערער היא על חומרת העונש שנגזר עליו. בנסיבות אלה לא מתקיים "טעם מיוחד".....	101
6. האם הנאשם הבין את תנאי הסדר הטיעון על בוריים.....	102
7. טענותיו של המערער לפיהן שילם את הקנס בטעות, מבלי להבין את הנפקות המשפטית של תשלום הקנס, לרבות ההשלכה שיש בהרשעתו על רשיונו, הן אינן מסוג הטענות שבכוחן להוות "נימוקים מיוחדים" המצדיקות מתן היתר לחזרה מהודיית המערער שעה ששילם את הדו"ח.....	105
8. הודאת המערער בבית-המשפט קמא ניתנה בשל טעות מטעם הסנגור ופעל בניגוד להנחיות שקיבל ממנו.....	106
9. הנאשם לא הצליח להרים את הנטל המוטל על כתפיו להראות, כי לא הבין את תנאי הסדר הטיעון עליו חתם.....	107

10. המערער מסר הודאתו מרצונו החופשי והיה מיוצג בשני הדיונים הללו והוא הבין היטב את השלכות הודאתו וכן היה ער להחלטת בית-משפט קמא שניתנה בעקבות הודאתו ובה צויין כי "ככל שהתיק לא יצורף, ההליך יקבע לטיעונים לעונש", כך שלא היתה מחלוקת באשר לכנות ההודאה.....	111
11. משהודה המערער בכתב האישום, נטל אחריות, מרצונו החופשי ללא כל כפיה או אילוץ, ואף הביע חרטה ופירט את נסיבותיו האישיות לעניין העונש בפני כב' בית-המשפט קמא, לא ניתן לקבוע כי הודייתו לא היתה חופשית ומרצון.....	112
12. הודאה כתולדה של כשל תקשורתי בין המערער לבין בא-כוחו ואי-הבנת המתרחש בדיון.....	115
13. לא נפל פגם ברצון שביסוד הודית הנאשמת, שכן זו התקבלה לאחר משא-ומתן ארוך שהתנהל בין הצדדים, החלפת טיוטות, וכשהנאשמת מלווה בעורך-דין מלומד.....	116
14. לא נפל פגם בהחלטתו של בית-משפט קמא לראות בטענות המשיבים לאורך ההליך ובהתנהלות המשיבים אשר ניהלו הוכחות, טענו טענת "אין להשיב לאשמה", הגישו סיכומים וכיוצא בזה, כהתנהלות שמצביעה על חזרה מהודאה שניתנה בתחילת ההליך באופן מסויג.....	118
15. המערער לא הראה כל עילה שיש בה כדי לקבוע כי אכן מדובר בהודאה מוטעית, לא נכונה וניתנה שלא בהסכמה. הודאת המערער היתה הודאת אמת, שנמסרה לבית-משפט קמא כשהמערער היה מיוצג על-ידי עורך-דין ואף ביקש לאמץ את ההסדר.....	119

16. סיכויי הלכאוריים של ההליך אינם גבוהים וזאת בלשון המעטה, באשר המערער הודה בביצוע העבירה בהתאם להסדר מקל שנערך בינו ובין המשיבה בהתחשב בנסיבותיו האישיות ונראה כי טענותיו לעניין הטעיה מצד ב"כ המשיבה אינן מבוססות ואף אינן מהוות טעמים מיוחדים לחזרה מהודאה בנסיבות העניין.....	120.
17. בקשה לחזרה מהודאה בעובדות מסויימות שהן חלק ממכלול, שהוגשה בעיתוי בו טרם הסתיימה הבאת ראיות התביעה כך שהאחרונה תוכל לנסות ולהפריך את גרסת ההגנה.....	121.
18. מדובר בלחציו הפנימיים של המבקש שהבין כי מדובר בנקודת אל חזור, ועליו להחליט האם להודות אם לאו. הודאתו לא נבעה מלחץ חיצוני פסול, ובשום שלב לא נטען על-ידי המבקש כי מי מהנאשמים או באי-כוחם או בא-כוחו, לחצו עליו להודות.....	123.
19. אינו מסכים להרשעתו בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, לצד הרשעתו בעבירת המתה בקלות דעת. מדובר בטענה משפטית מובהקת, אשר נדונה ולובנה אינספור פעמים במהלך שמיעת ההליך הנדון.....	125.
20. ההתרשמות היא שהמבקש מונע מהרצון לשפר את עמדתו העונשית, ולא כפי שטען שחשוב לו שיודה במה שעשה, ויכבד כל עונש שיוטל עליו.....	126.
21. לא ניתן להשתכנע, כי ביסוד הבקשה לחזרה מההודאה עומד "רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית".....	128.
22. השאלה המכרעת היא הסיבה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו, הינו "מבחן המניע", היינו האם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו, או שמא מדובר בתכסיס, קרי באקט טקטי, שנועד להשיג רווח דיוני-משפטי.....	131.

23. בית-משפט קמא התרשם מרצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית ושתינתן לו הזדמנות להוכיח את חפותו. אך התנהלותו מלמדת על היפוכם של דברים.....133
24. שני הסייגים לא מולאו במקרה זה ועל-כן ההודיה נותרה כפי שהיא, קרי, עובדה מוכחת136
25. ניתנה למערערים האפשרות לחזור בהם מהודאתם, טרם מתן גזר דינם, והם בחרו באופן מודע ומפורש להותיר הודאתם והכרעת הדין על-כנן. לפיכך, משלא הוכיחו המערערים את טיעוניהם בעניין זה, בין היתר לא הוצגו נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להטיל ספק בכנות ההודאות, ולאחר שנמצא כי הודאתם נעשתה מרצונם הטוב והחופשי לאחר שהבינו ושקלו באופן רציני את משמעותה ותוצאותיה, דין בקשתם לחזור מההודאה להידחות137
26. הבקשה לא מבוססת על רצונו האמיתי והכן של הנאשם להילחם על חפותו, אלא על חישוב טקטי אשר נועד להשגת רווחים משניים139
27. לא הוכחו הנסיבות המוכרות בפסיקה אשר מאפשרות למערער לחזור בו מהודאתו, במקרה הנוכחי, וזאת מעבר לכך שהיה עליו להקדים ולבקש זאת מבית-המשפט קמא ולא מערכאת הערעור, ומעבר לכך שהיה עליו לצרף את עמדת בא-כוחו הקודם (בין אם על-מנת שיתמוך בטענה ולפיה המערער לא קיבל הסברים באשר למשמעות ההודאה ובין אם על-מנת שיתמוך בטענה ולפיה היה הסדר בין הצדדים לגבי ענישה "נמוכה" או "מזערית", תהא משמעותן אשר תהא)141
28. השאלה אם יש מקום לקבלת הערעור, ולאפשר למערער לחזור בו מהודאתו, סובבת את טענת ההגנה בדבר שימוש בראיה בלתי קבילה לצורך הוכחת האישום בעבירות בהן הודה.....143

29. לא נמצאו "נימוקים מיוחדים שיירשמו" שיצדיקו חזרתו של המערער מהודאתו. הדברים מקבלים משנה תוקף בנסיבות שבהן המערער בחר שלא להעיד במשפטו, ולא הביא עדי הגנה מטעמו. מכיוון שכך, לא באה כל גרסה נגדית לעובדות שנטענו (והוכחו) בכתב האישום, גרסה שתבסס נימוק כלשהו לחזרה מהודאה. התנהלות זאת עומדת בסתירה לבקשתו לחזרה מהודאה, ולפיכך בדין נדחתה בקשתו 144
30. חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר במקרים חריגים ואף נדירים, וברור כי אין זה המקרה 145
31. התרת חזרה מהודאה ללא נימוק מיוחד משבשת את ההליך המשפטי התקין, גורמת לאיבוד זמן שיפוטי, עלולה להביא לשימוש לרעה בזכויות הנאשם ומקצה שיפורים מתוך שיקול טקטי ולא אותנטי 147
32. מדובר בהודאה שניתנה לאחר הליך גישור ממושך, אשר המבקש, שהינו עורך-דין במקצועו, היה שותף לרובו המכריע. נמצא כי המבקש הבין היטב את משמעות הודאתו והחליט להודות מתוך רצון חופשי ובדעה שקולה 148
33. הודאה בעובדות, הנמסרת מפי בעל דין או מפי בא-כוחו במהלך דיון מהווה, בדין האזרחי, הודאת בעל דין, עליה הוא "נתפס" 149
34. האם הוסכם על-פי הסדר הטיעון כי הנאשמת תורשע אף היא במיוחס לה בכתב האישום המתוקן 151
35. מקום בו בית-המשפט מבקש לברר ב"רחל בתך הקטנה" עם הנאשם את רצונו בהסדר, את הבנתו את ההסדר, את הסכמתו להסדר ואת ההבנה שלו שהוא לא חייב להגיע להסדר ואודות זכותו להמשיך לנהל משפט, ואף מוודא כי הוא עושה כן מרצונו הטוב והחופשי, יש לבחון בצורה קפדנית וחשדנית טענה מאוחרת של הנאשם היוצאת כנגד כל הצהרותיו 152

36. המניע להגשת הבקשה לחזרה מהודאה אינו משום רצון להילחם על החפות אלא משום רצון לנסות ולהשיג יתרון טקטי	156.....
37. טענתו העיקרית של המערער הינה כי לא הודה בעובדות כתב האישום כלל, כי כתב האישום שתוקן במסגרת ההסדר הדיוני ממילא לא הוצג בפניו, לא הוקרא לו ותוכנו לא הובהר לו. הוא מפנה לפרוטוקול הדיון ממנו עולה, כך לשיטתו, כי לא ניתן להסיק שנכח כלל בבית-המשפט	158.....
38. הנימוק העיקרי בבסיס בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו הוא היותו נתון ללחץ פנימי, אשר גרם לו לזנוח את טענת ההגנה העצמית ולהודות. לפיכך, לגישתו הודאה זו נבעה מטעות שבתום-לב בשיקול-הדעת, והיא לא ניתנה באופן חופשי ומרצון	161.....
39. בית-משפט קמא דאג לוודא שהמערער מבין במה הוא מודה, וכי המערער התייעץ עם בא-כוחו בטרם החליט להודות ולוותר על טענת האכיפה הבררנית	163.....
40. האם מחדלי החקירה דרמטיים הובילו להרשעה	165.....
41. האם הופרו זכויות המערער להליך הוגן, אם המערער לא הבין את עובדות כתב האישום והודה בעובדות בכתב אישום מבלי להבין את תוכנו, או אם נגרם לו עיוות דין	166.....
42. המערערים לא הוכיחו את טיעוניהם, ולאחר שנמצא כי הודאתם נעשתה מרצונם הטוב והחופשי לאחר שהבינו ושקלו באופן רציני את משמעותה ותוצאותיה, לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להטיל ספק בכנות ההודאה	167.....
43. הבקשה לחזרת הנאשם מהודייתו אינה מבוססת על רצונו האמיתי והכן להילחם על חפותו, אלא על חישוב טקטי אשר נועד להשגת מקצה שיפורים בעונשו, או למצער לדחות את גזירת דינו	169.....
פרק ג': בית-המשפט השלום	171.....

1. הבקשה לחזרה מהודאה נובעת ככל הנראה ממחשבה מחודשת מצד הנאשם או משיקול טקטי, ולא מתוך טענה אמיתית של הודאת שווא או כשל דיוני חמור.....	171
2. אם אכן יש ביכולתו של הנאשם, כטענתו, להציג ראיות אשר מעידות על חפותו ויביאו לזיכויו בדין, והוא טעה והודה כאמור על-אף רצונו להוכיח חפותו, מתקיים החריג האמור בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.....	172
3. הוכח במידה הנדרשת להליך רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית.....	173
4. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון לאחר שהצהיר כי הבין את עובדות כתב האישום המתוקן וכן הבין את משמעות ההסדר, לרבות העובדה שאין הסכמות לעניין העונש.....	175
5. בית-המשפט התרשם כי הודיית הנאשם לא ניתנה ממקום אמיתי, שכן אם שירות המבחן היה ממליץ על הארכת התנאי יש להניח כי לא היה מבקש לחזור בו מהודאתו.....	176
6. הבקשה לחזרה מהודאה יסודה ברצון להשגת רווח דיוני ולהתחמק מעונש משמעותי וחמור.....	178
7. התמונה העובדתית השונה שמציגה ב"כ המבקש אינה מצדיקה להתיר לנאשם לחזור מהודאתו מכוח העילה של רצון כן להביא לחשיפת האמת.....	180
8. המניע לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו הוא חששו מהעונש שיוטל עליו.....	183

9. לא מתקיימת עילה מן העילות שהוכרו בפסיקה המצדיקה חזרה מהודאה. אף לא ניתן לומר כי רצונו של הנאשם לחזור מהודאתו נובע מרצון להוכיח את חפותו, שכן הנאשם עצמו ציין כי הוא לוקח אחריות למעשיו ורק נוצרה אי הבנה עם קצינת המבחן183
10. קשה להעלות על הדעת, או לדמיין, מצב דברים בו יורשה פלוני לחזור בו מהודאה שניתנה במהלך גישור. דבר אחד בטוח: המקרה דנן, כפי שיבואר להלן, אינו מתקרב לדילוג מעל אותה משוכה גבוהה, ספק אם בכלל נושק הוא לתחתיתה185
11. העילה היחידה שנטענה במפורש על-ידי המבקש היא טענת הטעות. אולם, בפועל לא הובהרה בבקשה מהות טעותו של המבקש, והטענות שהועלו בהקשר זה היו לקוניות וכלליות ביותר187
12. בקשתו של הנאשם להתיר לו לחזור מההודיה כפי שנמסרה נובעת מרצונו הכן והנחוש של המערער לנסות להוציא לאור את צדקתו188
13. לא אחת נשמעת בפני שירות המבחן עמדה שונה מזאת שנשמעה בבית-המשפט בהתאם לנסיבות וההתפתחויות מחוץ לבית-המשפט, כך שאין להסיק מסקנה נחרצת בעניין זה כפי שמבקש ב"כ הנאשם לעשות189
14. הבקשה אינה נובעת מהרצון לחשיפת אמת אלא רצון למקסם רווחים או למזער נזקים192
15. בכדי להוכיח את סייג אי שפיות הדעת, דרוש להתקיים, בראש ובראשונה, היסוד כי הנאשם לוקה בכושרו השכלי או במחלת נפש. במקרה דנן, חוות-דעת הפסיכיאטרית המחוזית מצאה כי המבקש כשיר לעמוד לדין ולפיכך, מאחר שגם לא הוצגה חוות-דעת נגדית הטוענת אחרת, הרי שלא הוקם ולו ספק בנוגע לכשירות הנפשית בפן המהותי ובפן הדיוני193

16. מדובר בהודאה שנמסרה שנים לאחר הגשת כתב האישום, לאחר דיונים רבים ולאחר שיחות עם ב"כ המאשימה וגורמי מקצוע מטעמה.....	194
17. מהלך העניינים בתיק, לרבות נסיבות קבלת ההודאה מהנאשם, אינם מעלים כל חשש לכך שאין מדובר בהודאת אמת, או שנפל פגם כלשהו בקבלת ההודאה, או שהנאשם לא הבין את משמעות ההודאה וההשלכות המשפטיות הנובעות ממנה.....	196
18. את העתירה לא נמצא לקבל נוכח העיתוי בו הועלתה ומאחר שלא נמצא כי קיימים "נימוקים מיוחדים" או שמתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות חריגות המאפשרות חזרה מהודיה כפי שנקבע בדין.....	197
19. במקרה דנן אין למעשה מחלוקת עובדתית ונראה כי הסיבה היחידה שהנאשם מבקש לחזור בו מהודייתו היא משום שהוא (או בא-כוחו הנוכחי) סבור שהדבר ייטיב עימו. לא די בכך כדי לעמוד בדרישת "נימוקים מיוחדים", המופיעה בסעיף 153 לחסד"פ.....	198
20. ב"כ הנאשם "לא דייק" בתשובתו לאישום.....	199
21. די בכך שבקשתו של הנאשם כלל לא פירטה מהם הלחצים שהופעלו עליו, ואשר בגינם מבקש הוא כעת לחזור בו מהודאתו שניתנה במסגרתה סדר טיעון, על-מנת לדחות את הבקשה.....	201
22. הנאשם סומך בקשתו על הטענה כי לא היה מיוצג בדיון בו ניתנה הודייתו וכי לא הבין את משמעות ההודאה ואף כי חלק מן העבודות המיוחסות לו לא עולות כדי עבירה.....	202
23. בחינת נסיבותיו של המקרה דנן אינה מצביעה על לחצים בלתי-סבירים או פסולים.....	202

24. גם אם הנאשם 2 הינו בן 85 וסובל מ"מחלות זקנה", לא הוצג כל מסמך רפואי (או אחר) ממנו ניתן ללמוד כי הוא סובל מבעיות קוגניטיביות, ריכוז או שכחה או כל בעיה רפואית אחרת המלמדת על "פגם ברצון החופשי".....205
25. אין מדובר בחישוב טקטי של הנאשם, אלא במי שמסרב להשלים עם הודאה שלדבריו נתן שלא מרצונו המלא, ואשר בכנות מבקש להילחם על חפותו.....207
26. הבקשה לחזרה מהודאה נובעת מרצונו להוכיח את חפותו לפי אמונתו הכנה. זהו המניע לבקשתו, וההסבר שעומד בבסיס הודאת השווא שמסר, לשיטתו, כלומר מתוך רצונו להגן על אשתו במצבה המורכב דאז.....209
27. ההודאה ניתנה מבחירתו ומרצונו החופשי, ולאחר הפעלת שיקול-דעת והבנת משמעות תוכן ההסדר.....211
28. הודייתו של הנאשם בכתב האישום, אינה נובעת אם-כן מחוסר הבנה של כתב האישום, או אי-ידיעת השלכות ההודיה, אלא משום אקט טקטי שכשל, לצרף תיק זה לתיק הנוסף בניסיון להגיע להסכמה שהעונש עליו סיכמו הצדדים בתיק הנוסף, למשך 8 חודשי מאסר, יכלול גם את התיק דנן. משלא צלח הדבר, והמאשימה לא הסכימה לכך, העלה הנאשם את בקשתו לביטול ההודאה.....214
29. הטענה הועלתה ערב הדיון על-מנת למשוך זמן ולהביא לדחיה נוספת של הדיון, לאור היקפה הגדול של העבירה ולאחר שחלפו כשנתיים ממועד ההודאה וההרשעה, במהלכן לא הוגשה כל השגה לגבי הרשעת הנאשם ומאידך הוגשו בקשות דחיה רבות.....215
30. האם ההרשעה הפלילית מחייבת במקרה דנן.....216

31. המניע: ההודאה ניתנה על-ידי נאשם המצוי במעצר לראשונה בחייו, וכפי שטען בא-כוחו, מיד ובסמוך לאחר מכן העלה טענות בדבר חפותו ללא שהבין כי בהודאתו נסתתמו האפשרויות להוכיח טענות אלו218
32. לא ניתן אמון בכנות טענותיו של הנאשם לפגם ברצונו החופשי במסירת הודאתו מחמת טעות או הטעיה.....220
33. בכל אחד משלבי ההליך מאז מתן ההודאה, תקופה של כ- 4 שנים, לא העלה הנאשם כל טענה בדבר מתן הודאתו, וזו הועלתה רק כעת בחלוף כ- 4 חודשים מאז ניתן גזר-הדין וההליך המשפטי הסתיים222
34. לאור העובדה כי בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאתו הועלתה בשלב מוקדם באופן יחסי של ההליך הפלילי, לאור התרשמות בית-המשפט כי הבקשה נובעת ממניעים כנים, וכי הנאשם אינו מונע משיקולים טקטיים או מרצון לזכות ביתרון דיוני כזה או אחר, ובשים-לב לכך שההודאה ניתנה בעוד להתרשמותי הנאשם היה נתון בסערת רגשות, ומשום הספק שנמצא באמיתות הודאתו - בית-המשפט התיר לנאשם לחזור בו מהודאתו....223
35. חזרתו של הנאשם מן ההודאה תעמידו בסיכון של הרשעה בכתב אישום חמור מזה שבו הורשע על בסיס ההודאה שממנה הוא מבקש לחזור. בנסיבות אלה קשה לראות בחזרה מן ההודאה משום תכסיס של הנאשם לשם הטבת מצבו225
36. נראה כי משלא הושגו ההסכמות המבוקשות על-ידי הנאשם, החליט לחזור בו מהודאתו226
37. הרצון לחזור מההודאה הוא בשל חששם מפני העונש שיוטל, אך זה, אינו מהווה עילה לחזרה מההודאה228
38. המלצתו של סגנור לנאשם להודות, תוך הבהרה שאם לא יודה צפוי לו עונש כבד יותר, אינה מצדיקה מתן היתר לחזור מן ההודיה230

39. בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו בשלב זה אינה כנה, והיא אינה נובעת מחוסר הבנה, קיומו של הדיון בוועד, או פסול בהודאה שניתנה על-ידו, אלא משום אקט טקטי בלבד שנועד לסכל את הסדר הטעון עליו סיכמו הצדדים, זאת נוכח תוכנו השלילי של תסקיר המבחן, והרחקתו מהמסגרת הטיפולית בה שולב.....	231
40. ניכר מדבריו של הנאשם עצמו במסגרת טיעוני ולעונש כי המניע המרכזי לבקשתו לחזור בו מהודאתו הינו החשש מהטלת ענישה שתכלול רכיב של מאסר בפועל.....	232
41. ככל שמועד הבקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו מאוחר יותר, גובר החשש לכך שלא מדובר ברצון כן של הנאשם להוכיח את חפותו, אלא בתכסיס דיוני פסול.....	234
42. במקרה דנן הטריגר לבקשה לחזור מהודאה היה המשא-ומתן שניהלו הצדדים לאחר מתן ההודאה. דהיינו, הנאשם יודע מה עמדת המאשימה לגבי עונשו (גם אם לא מה יפסוק בית-המשפט, ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמה) והוא עצמו העיד כי זה הרקע למבוקש. במקרה דנן, הסיבה היחידה שהנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו היא משום שהוא (או ב"כ הנוכחי) החליט שהדבר ייטיב עימו. לא די בכך כדי לעמוד בדרישת "נימוקים מיוחדים", המופיעה בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי....	236
43. לא נטען שמהנאשם הוסתר פרט כלשהו או שלא ניתן לו הסברים מספקים בקשר להסדר הדיוני שהוצג. נהפוך הוא.....	238
44. עולה רושם של ממש כי המניע של הנאשם אינו כן ואמיתי, אלא מדובר במניע טקטי, הנעוץ בשינוי שאירע במצבו המשפטי הכולל.....	240
45. במצב כמו בתיק דנן שבו לא התקיימה הקראה של כתב האישום, והנאשם כלל לא שותף בהליך של פתיחת המשפט, ההצדקה "לתפוס אותו במילתו" ולא לאפשר לו לחזור מהודאה היא חלשה מאוד.....	242

46. לא נפל פגם בייצוגו של הנאשם על-ידי עו"ד ארשיד, וכל שנעשה על-ידו נעשה בהסכמת הנאשם, המסקנה היא כי עו"ד ארשיד הסביר לנאשם את משמעות החזרה מההודאה והדברים נעשו בהסכמתו של הנאשם.....	244
47. ככל שהבקשה מוגשת בעיתוי מאוחר יותר, כך יגבר החשש שמדובר בתכסיס.....	248
48. העובדה שהנאשם נשא בעונש ושילם את הקנס ואת האגרה מלמדת כי הוא הבין היטב את משמעות הודאתו וההסדר אשר אליו הגיעו הצדדים. לעומת-זאת, בחירתו להגיש עתה בקשה לחזרה מהודיה מצביעה על-כך שהוא ממאן להשלים עם יתר חלקיו של גזר-הדין, קרי עם הצו להפסקת השימוש.....	250
49. יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו, נוכח רצונו הכן בחשיפת האמת העובדתית.....	251
50. עוד טרם הגשת בקשת הנאשם (בכתב) לחזרה מההודאה הוגשו בקשות המאשימה לתיקון כתב האישום. המאשימה הודתה למעשה כי כתב האישום, אם יתברר לגופו, אינו מספיק להרשעת הנאשם באישום המיוחס לו.....	252
51. הנאשמים סומכים יתדותיהם בבקשה על עילת הפגם ברצון החופשי, כאשר הם טענו כי לא ניתנו להם הזמן והאפשרות לשקול את הצעת הסדר העיון כדבעי. אלא, שתיאור העובדות על-ידם בבקשה, רחוק מן האמת בלשון המעטה.....	255
52. בקשת הנאשם עצמה מלמדת על המניע העומד מאחוריה- מניע טקטי, שנועד לאפשר לנאשם להמשיך בקיום הליכים אזרחיים הקשורים לעניינו של תיק זה.....	255

53. אין לבית-המשפט סמכות לאפשר חזרה מהודיה וזאת משום שניתן לעשות כן במהלך המשפט ואף בערעור אך בוודאי שלא ניתן לעשות כן לאחר שפסק-הדין הפך לחלוט.	257.....
54. האם המבקשת הבינה את משמעות הודייתה אם לאו	259.....
55. האם יש מקום לאפשר לנאשם לחזור מהודאתו שעה שהוא הודח לבצע את העבירה ולהורות על ביטול כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק.	261.....
56. מועד העלאת הטענות, אשר הושמעו במתכונתם זה מכבר בדיונים הקודמים בטרם מתן ההודאה, יש בו כשלעצמו כדי להצדיק את דחיית הבקשה	263.....
57. הנאשם לא הרים את נטל ההוכחה והראה כיצד אופן ניהול ההליך והמשא-ומתן עלה כדי הפעלת לחץ פסול ובלתי-סביר	265.....
58. הגם שהודה בעבירות המיוחסות לו, הוא לא הבין לעומק את משמעות הודאתו	266.....
59. בקשת הנאשם לחזרה מהודאה מונעת מאי שביעות רצונו של הנאשם מהעונש המוסכם ולא מרצון כן ואמיתי להוכיח חפותו	267.....
60. משך שנתיים שלמות לא פנתה הנאשמת בבקשה כלשהי לחזור בה מהודאתה, ועיתוי הגשת הבקשה לאחר קבלת הייצוג המשפטי, מעלה את המסקנה כי מדובר במצב בו מבקשים לקבל הזדמנות חדשה, להחזיר את הגלגל אחורנית ולהתחיל את ההליך מההתחלה	269.....
61. לא נמצא כי ייצוגו של הנאשם על-ידי בא-כוחו הראשון לקה בחסר ואף לא נמצא כי הנאשם הודה תוך שהוטעה על-ידי סגורו או על-ידי ב"כ המאשימה ואף לא הובאה כל ראיה המבססת טענה זו	272.....
62. הנאשם היה מיוצג לכל אורך ההליך ובית-המשפט התרשם כי הנאשם הבין את משמעות ההליך והשלכותיו	273.....

63.	המשפט בעניינו של הנאשם הסתיים במתן גזר-הדין. מאז חלפו למעלה מ- 45 ימים, כך שגזר-הדין הפך אף חלוט. לבית-משפט אין סמכות לדון בבקשה מעין זו בשלב זה	274.....
64.	הודה מאחר שאינו בקיא בשפה העברית	275.....